

การเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชน*

STRENGTHENING KNOWLEDGE OF DEMOCRACY AND PARTICIPATORY DEMOCRACY FOR YOUTH

นัยนา ชาประสิทธิ์^{1*}, พวงทอง อินใจ²Naiyana Charpasit^{1*}, Puangtong Inchai²¹คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ชลบุรี ประเทศไทย¹Faculty of Humanities and Social Sciences, Rajamangala University of Technology Tawan - ok, Chonburi, Thailand²คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ประเทศไทย²Faculty of Medicine, Burapha University, Chonburi, Thailand

*Corresponding author E-mail: naina2521@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชน และ 2) ศึกษาระดับความรู้ประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนจำนวน 330 คน โดยใช้สูตรของ Yamane เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ t - test และ F - test และวิเคราะห์เปอร์เซ็นต์ไทล์ และคะแนนปกติ (T score) เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ ผลการวิจัย พบว่า เยาวชนสนใจการปกครองแบบประชาธิปไตยมากที่สุด จำนวน 324 คน คิดเป็นร้อยละ 98.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนการเสริมสร้างประชาธิปไตยก่อนเข้ารับการอบรม เท่ากับ 31.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 10.555 และหลังเข้ารับการอบรมมีคะแนนการเสริมสร้างประชาธิปไตยมากกว่าก่อนอบรม โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 58.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.216 ค่าเฉลี่ยคะแนนการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมก่อนเข้ารับการอบรม เท่ากับ 29.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 10.549 และหลังเข้ารับการอบรมมีคะแนนการเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมมากกว่าก่อนอบรม โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 54.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 5.020 คะแนน ระดับความรู้ประชาธิปไตยมีระดับความรู้ เท่ากับ 69.38 อยู่ในระดับสูง และมีคะแนนการเปลี่ยนแปลง เท่ากับ 38.50 และระดับความรู้ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมมีระดับความรู้ เท่ากับ 69.91 อยู่ในระดับสูง และมีคะแนนการเปลี่ยนแปลง เท่ากับ 38.28 งานวิจัยนี้ช่วยเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชน สร้างความรู้ในการปกครองแบบประชาธิปไตยที่ถูกต้อง เป็นวิธีการเรียนรู้ที่จะรังสรรค์สังคมประชาธิปไตยของไทยในอนาคตให้เข้มแข็ง สร้างเยาวชนที่เป็นผู้มีความรู้ที่ถูกต้องเป็นกำลังสำคัญในการความเข้มแข็งให้ประชาธิปไตยไทย

คำสำคัญ: การเสริมสร้างความรู้, ประชาธิปไตย, ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม, เยาวชน

Abstract

The objectives of this research were to study 1) to enhance and foster participatory civic knowledge and participatory citizenship among youth. and 2) to investigate the level of participatory civic knowledge and participatory citizenship. The study sample consisted of 330

Yamane's formula was used as a quantitative research. The questionnaire was used as a research tool. The statistical used for data analysis included percentages, mean, standard deviation, t - test, F - test, analysis of percentiles, and T - score to establish normal criteria. The research results indicated that 324 students, accounting for 98.2%, The mean score for promoting democracy before attending the training was equal to 31.15, with a standard deviation of 10.555. After attending the training, there was an improvement in the scores for enhancing democratic citizenship compared to before. The post - training average score was 58.10, with a standard deviation of 6.216. The pre - training average score for enhancing democratic citizenship with active participation was 29.41, with a standard deviation of 10.549. After participating in the training, there was an improvement in the scores for enhancing participatory democratic citizenship compared to before. The post - training average score was 54.29, with a standard deviation of 5.020, it was found that the group had a development score of 69.38, indicating a high level of development. The score for change was 38.50, it was found that the development score was 69.91, also indicating a high level of development. The score for change was 38.28. This research enhances knowledge of democracy and participatory democracy among young people. create knowledge of correct democratic governance It is a way of learning to build a strong democratic society in Thailand in the future. To create youths who have accurate knowledge as a key force in strengthening Thai democracy.

Keywords: Enhance Knowledge, Democracy, Participatory Democracy, Youth

บทนำ

ประชาธิปไตยเป็นการปกครองที่อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน ประชาธิปไตยเริ่มแรกที่กรีซเป็นประชาธิปไตยทางตรง แต่ในปัจจุบันไม่สามารถนำมาใช้ได้เนื่องจากจำนวนประชากรมีจำนวนมากเกินกว่าจะให้โอกาสแก่พลเมืองทุกคนเข้ามามีสิทธิโดยตรง ระบอบประชาธิปไตยที่ใช้อยู่ทุกวันนี้จึงเป็นระบอบประชาธิปไตยโดยผู้แทนการให้สิทธิพลเมืองเป็นผู้ลงคะแนนเสียงเลือกผู้แทนราษฎรเข้าไปทำหน้าที่แทนตัวในรัฐสภา ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นระบอบประชาธิปไตยที่เกี่ยวข้องกับการปกครอง แต่การศึกษาประชาธิปไตยเฉพาะการเมืองการปกครองอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถเข้าใจถึงปัญหาประชาธิปไตยในสังคมบางสังคมได้ สำหรับปัญหาประชาธิปไตยของไทยมีผลมาจากการขาดการเรียนรู้ประชาธิปไตยอย่างแท้จริงหลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ตั้งแต่ พ.ศ. 2475 เป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองแต่เพียงรูปแบบ ให้ความสำคัญกับประชาธิปไตยระดับชาติ

จากปัญหาดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อการเมืองการปกครองของไทยปัจจุบัน พบว่า การเรียนรู้ประชาธิปไตยของเยาวชนไทยยังต้องได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตย ให้มีความรู้และตระหนักในสิทธิ เสรีภาพ และความเป็นพลเมือง การศึกษาจึงจำเป็นสำหรับการพัฒนาประชาธิปไตยที่สอดคล้องกับบริบทสังคมไทย การที่ผู้แทนไม่ทำหน้าที่ตอบสนองต่อเจตนารมณ์ของประชาชนแต่มุ่งตอบสนองต่อผลประโยชน์ของกลุ่มทุนหรือกลุ่มผู้ให้การสนับสนุนพรรคการเมือง เป็นปัญหาที่ปรากฏให้เห็นในประเทศประชาธิปไตยแทบทุกแห่งในงานเขียนของ (Jürgen, H., 1973) สะท้อนให้เห็นถึงความไม่ชัดเจนของกระบวนการสร้างประชาธิปไตยแบบตัวแทน นำมาสู่แนวความคิดการปฏิรูปการศึกษาเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมที่เกิดจากความรู้และตระหนักในสิทธิ เสรีภาพ และความเป็นพลเมืองให้กับเยาวชนไทยเป็นพื้นฐาน การพัฒนาประชาธิปไตยของประเทศไทย การศึกษาจึงจำเป็นสำหรับการพัฒนาประชาธิปไตยที่สอดคล้องกับบริบทสังคมไทย

และภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองของประเทศไทยมาเป็นระยะเวลา 91 ปี พบว่า ระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยยังเกิดการรัฐประหาร ปัญหาดังกล่าว เป็นผลสืบเนื่องมาจากการทุจริตคอร์ปชั่นของนักการเมือง และการขาดการเรียนรู้ในเรื่องประชาธิปไตยของคนไทยที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติภาษาอังกฤษของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานมายังคณะกรรมการจัดระเบียบองคมนตรี เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2470 พระองค์ได้ทรงกล่าวถึงประชาธิปไตยในประเทศสยาม (Democracy in Siam) (สนธิ เตชานันท์, 2545) ไว้ว่า การปกครองระบอบประชาธิปไตยจะเป็นผลสำเร็จได้ยากในประเทศสยามสืบเนื่องจากกลุ่มผลประโยชน์ และประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถคิดด้วยเหตุและผล หากประเทศไทยจะปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยต้องมีการเรียนรู้และให้การศึกษาแก่ประชาชน การทดลองปฏิบัติต้องพยายามให้การศึกษาแก่ประชาชนให้มีการรับรู้ในทางการเมืองให้รู้จักผลประโยชน์อันแท้จริง เพื่อที่จะไม่ถูกชักนำไปในทางที่ผิด รู้จักเลือกผู้แทนผู้ซึ่งเห็นแก่ประโยชน์ของประชาชนอยู่ในใจอย่างแท้จริง คนไทยส่วนใหญ่ยังไม่มีจิตวิญญาณ ของความเป็นประชาธิปไตยที่ฝังรากลึกเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมในชีวิตประจำวัน (พรหมรินทร์ พรหมเกิด, 2557)

แนวทางการปกครองแบบประชาธิปไตยในปัจจุบัน การมีส่วนร่วมของประชาชน (Public participation) ถือเป็นหลักการสากลที่อารยประเทศให้ความสำคัญเป็นประเด็นหลักในการพัฒนาประเทศ การมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนในการรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจและร่วมแก้ปัญหาในสังคมเป็นเรื่องที่ประชาชนต้องเรียนรู้และปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ในการดำเนินชีวิตและให้การยอมรับการมีส่วนร่วมจึงนับว่ามีความสำคัญต่อการสร้างประชาธิปไตยที่ยั่งยืน เมื่อประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้นทำให้การตรวจสอบการทำงานของตัวแทนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้ผู้แทนต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมและการมีส่วนร่วมของประชาชนยังก่อให้เกิดความมั่นใจว่าเสียงของประชาชนจะมีผู้รับฟังและความต้องการหรือความปรารถนาของประชาชนจะได้รับการตอบสนอง (Hilliard, V. G., & Kemp, N. D., 1999) การสร้างประชาธิปไตยที่สอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนไทยให้เป็นประชาธิปไตย ที่สมบูรณ์ (Full - time democracy) ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม จึงเป็นรูปแบบที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมจากการปฏิบัติจริงจนทำให้เกิดวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย การส่งเสริมความเป็นพลเมืองของเยาวชนไทยในระดับมัธยมศึกษา และ ระดับอุดมศึกษามีความเป็นพลเมืองในด้านความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และ พระมหากษัตริย์ ด้านยึดมั่นในความถูกต้อง มีความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านคุณธรรม จริยธรรม และการมีส่วนร่วม ทำให้ประเทศไทยเจริญก้าวหน้า (วัชรินทร์ ชาญศิลป์, 2561)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชน
2. เพื่อศึกษาระดับความรู้ประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยเลือกพื้นที่ศึกษาอย่างเจาะจง ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก จำนวน 330 คน โดยใช้สูตรของ Yamane (Yamane, T., 1973) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย มีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการศึกษา ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- 1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก (วิทยาเขตบางพระ) จำนวน 1,869 คน นักศึกษาปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย วท.บ. (สัตวศาสตร์) บธ.บ.

(การจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนดิจิทัล) วท.บ.(เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ) วศ.บ. (วิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์) วท.บ.(เทคโนโลยีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ) บธ.บ.(การจัดการ) บธ.บ. (ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรสมัยใหม่) บธ.บ. (เทคโนโลยีการลงทุน) บธ.บ. (การประกันวินาศภัย) วท.บ. (วิทยาการคอมพิวเตอร์) วท.บ.(เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) จำนวน 330 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างสถาบันแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple sampling) โดยเลือก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก มีนักศึกษาจำนวน 1,869 คน

ขั้นที่ 2 ใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณโดยใช้สูตรการหาขนาด ตัวอย่าง ที่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน โดยใช้สูตรของ Yamane (Yamane, T., 1973)

$$\begin{aligned} n &= \frac{1,869}{1+(1,869) (0.05^2)} \\ &= 329.48 \text{ คน} \\ &\approx 330 \text{ คน} \end{aligned}$$

จากค่าที่คำนวณได้ พบว่า จำนวนตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในการศึกษครั้งนี้จำนวน 330 คน สำหรับการวิจัยครั้งนี้ต้องการระดับความเชื่อมั่นที่ 95% นั่นคือ ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อน ในการเลือกตัวอย่างได้ 5% หรือ 0.05 ดังนั้น จึงแทนค่ากลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณ ดังนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือสำคัญที่จะได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องการและมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยอื่น ๆ ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 8 ข้อ
2. แบบสอบถามการเสริมสร้างความรู้เรื่องประชาธิปไตย และประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม

แบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 27 ข้อ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยมี ลักษณะ แบบปลายปิด (Closed - ended Questionnaire) และแบบปลายเปิด (Opened - ended Questionnaire)

2. คณะผู้วิจัยร่างแบบสอบถามแล้วนำแบบสอบถามตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย (Index of Item - Objective Congruence: IOC) กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านระเบียบวิธีการวิจัย และด้านหลักประชาธิปไตยการพิจารณาความสอดคล้องของ ข้อคำถามเป็นมาตรประเมินค่า 3 ระดับ โดยนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมาแปลผลคะแนน ดังนี้

มีความเห็นว่า สอดคล้อง กำหนดคะแนนเป็น + 1

มีความเห็นว่า ไม่แน่ใจ กำหนดคะแนนเป็น 0

มีความเห็นว่า ไม่สอดคล้อง กำหนดคะแนนเป็น -1

จากนั้น นำคะแนนที่ได้ไปแทนค่าในสูตร เพื่อคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency) ค่าถามข้อใดค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ แต่ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้องของคำถามข้อใดน้อยกว่า 0.50 จะต้องนำข้อคำถามนั้นไปปรับปรุงโดยพิจารณาจาก ข้อเสนอแนะ และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพิ่มเติม

3. นำแบบสอบถามที่ได้ไปดำเนินการทดสอบกับกลุ่มเป้าหมาย (Pretest) จำนวน 30 คนเพื่อทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลลัพธ์ค่าแอลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 < \alpha$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548)

4. ปรับปรุงแบบสอบถามจนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ

5. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์การเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมสำหรับเยาวชน

1. การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

1.1 วิเคราะห์คุณลักษณะของประชากร (ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ ด้วยสถิติความถี่และร้อยละ

1.2 วิเคราะห์เสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชน จากแบบสอบถามที่มีการวัดระดับ 5 ระดับ นำมาแปลงเป็นคะแนน (Interval scale)

การวิเคราะห์เสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชน ใช้การคำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) จัดระดับโดยใช้เกณฑ์การแบ่งช่วงเท่า ๆ กัน

การวิเคราะห์คะแนนเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชน สามารถคำนวณได้จาก

$$\text{คะแนนเฉลี่ย } (\bar{X}) = \frac{\text{คะแนนเฉลี่ยข้อย่อยที่ 1} + \text{คะแนนเฉลี่ยข้อย่อยที่ n}}{\text{จำนวนข้อย่อยทั้งหมด}}$$

โดยสามารถแปลค่าคะแนนเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชนในรูปร้อยละและนำมากำหนดเป็นเกณฑ์ ดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชน} \times 100}{5}$$

5

1.3 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบผลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติ t - test และ F - test สำหรับคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ที่แบ่งได้ 2 กลุ่มขึ้นไป สำหรับตัวแปรเชิงปริมาณที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 หรือความเชื่อมั่นที่ระดับ 95% (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546)

การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมสำหรับเยาวชน

1. วิเคราะห์เปอร์เซ็นต์ไทล์ และคะแนนปกติ (T score) เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ การเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมสำหรับเยาวชน

2. หาค่าพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมสำหรับเยาวชน นำคะแนนแบบสอบถามการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมสำหรับเยาวชน หาผลต่างของคะแนนก่อนอบรม และหลังการอบรม เพื่อคำนวณคะแนนพัฒนาการ และคะแนนการเปลี่ยนแปลงความรู้ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม โดยใช้สูตรของ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) ดังนี้

$$\text{สูตร คะแนนพัฒนาการ} = \frac{\text{คะแนนวัดครั้งหลัง} - \text{ด้วยคะแนนวัดครั้งแรก}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนวัดครั้งแรก}} \times 100$$

$$\text{สูตร คะแนนการเปลี่ยนแปลง} = \frac{\text{คะแนนวัดครั้งหลัง} - \text{ด้วยคะแนนวัดครั้งแรก}}{\text{คะแนนเต็ม}} \times 100$$

ทดสอบสัดส่วน (Proportion) เสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชน เพื่อยืนยันผลการศึกษาร้อยละของเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชน จากกลุ่มตัวอย่างไปยังกลุ่มประชากรทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 หรือความเชื่อมั่นที่ระดับ 95%

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	107	32.4
หญิง	223	67.6
รวม	330	100.0
อายุ		
18 ปี	2	0.6
19 ปี	296	89.7
20 ปี	5	1.5
21 ปี	27	8.2
รวม	330	100
ระดับการศึกษา		
ปวช./อนุปริญญา	330	100.0
รวม	330	100
รายได้		
5,000 บาท	250	77.8
5,001 - 7,000 บาท	47	14.2
7,001 - 9,000 บาท	18	5.5
9,001 - 15,000 บาท	15	4.5
รวม	330	100
ความพอเพียงของรายได้		
เพียงพอและมีเหลือเก็บ	81	24.5
เพียงพอและไม่มีเก็บ	226	68.5
ไม่เพียงพอและไม่มีหนี้	16	4.8
ไม่เพียงพอมีหนี้	7	2.1
รวม	330	100
รายได้มาจาก		
อาชีพหลัก	2	0.6
อาชีพเสริม	13	3.9
ผู้ปกครอง	315	95.5
รวม	330	100

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 330 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 67.6 และเพศชาย จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 มีอายุ 19 ปี มากที่สุด จำนวน 296 คน คิดเป็น ร้อยละ 89.7 รองลงมา คือ 21 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 อายุ 20 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และอายุ 18 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ตามลำดับ ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับ ปวช./อนุปริญญา ทั้งหมด จำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 100 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 75.8 รองลงมา มีรายได้ 5,001 - 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.2 มีรายได้ 7,001 - 9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.5 และมีรายได้ 9,001 - 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ ความพอเพียงของรายได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เพียงพอและไม่มีเงินเก็บ จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5 รองลงมา มีรายได้เพียงพอและมีเหลือเก็บ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 มีรายได้ไม่เพียงพอและไม่มีหนี้ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 และมีรายได้ไม่เพียงพอและมีหนี้ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ตามลำดับ ที่มาของรายได้ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาจากผู้ปกครอง จำนวน 315 คน คิดเป็นร้อยละ 95.5 รองลงมา รายได้มาจากอาชีพเสริม จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 และรายได้มาจากอาชีพหลัก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์รูปแบบการปกครอง

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการปกครองที่นักศึกษาสนใจ

รูปแบบการปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
1. ประชาธิปไตย	324	98.2
2. กษัตริย์	2	0.6
3. คอมมิวนิสต์	2	0.6
4. สังคมนิยม	1	0.3
5. อื่น ๆ	1	0.3
รวม	330	100

จากตารางที่ 2 พบว่า รูปแบบการปกครองที่นักศึกษาสนใจ ส่วนใหญ่ คือ รูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตย จำนวน 324 คน คิดเป็นร้อยละ 98.2 รองลงมา คือ รูปแบบการปกครองแบบกษัตริย์ และรูปแบบการปกครองแบบคอมมิวนิสต์ จำนวน 2 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.6 และรูปแบบการปกครองแบบสังคมนิยม และรูปแบบการปกครองแบบอื่น ๆ น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์คะแนนความรู้ผลการเสริมสร้างประชาธิปไตย และประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม

การวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจในหลักการประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยใช้วิธีการหาค่าความถี่และร้อยละ กรณีความรู้ความเข้าใจในหลักการประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมของ กลุ่มตัวอย่างโดยรวม กำหนดเป็นช่วงการให้ คะแนน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 27 ข้อ ได้คะแนน 1.00 - 1.49 คะแนน กำหนดให้ค่าระดับเป็น 1 แปล ความหมายว่า น้อยที่สุด คะแนน 1.50 - 2.49 กำหนดให้ค่าระดับเป็น 2 แปลความหมายว่า น้อย คะแนน 2.50 - 3.49 แปลความหมายว่า ปานกลาง คะแนน 3.50 - 4.49 แปลความหมายว่า มาก 4.50 - ขึ้นไป แปลความหมายว่า มากที่สุด ทั้งนี้ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งช่วงคะแนน

ตารางที่ 3 คะแนนความรู้ผลการเสริมสร้างประชาธิปไตย และประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม

กลุ่มประชาธิปไตย	ระยะ	mean	SD	ความหมาย
ประชาธิปไตย	ก่อน	2.63	0.848	ระดับปานกลาง
	หลัง	4.05	0.586	ระดับมาก
ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม	ก่อน	2.71	0.912	ระดับปานกลาง
	หลัง	4.21	0.592	ระดับมาก



จากตารางที่ 3 คะแนนทดสอบความรู้ความเข้าใจการเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตย พบว่า เยาวชน มีความรู้ความเข้าใจหลักประชาธิปไตยก่อนเข้ารับการอบรม คะแนนเท่ากับ 2.63 มีความรู้ความเข้าใจ ในระดับปานกลาง หลังการเข้ารับการอบรมหลักประชาธิปไตยเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจ คะแนนเท่ากับ 4.05 ความรู้ความเข้าใจ ในระดับมาก ส่วนคะแนนทดสอบความรู้ความเข้าใจการเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม พบว่า เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจหลักประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ก่อนเข้ารับการอบรม คะแนนเท่ากับ 2.71 มีความรู้ความเข้าใจ ในระดับปานกลาง หลังการเข้ารับการอบรมหลักประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจ คะแนนเท่ากับ 4.21 ความรู้ความเข้าใจ ในระดับมาก

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์คะแนนก่อนอบรมและหลังอบรมของการเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตย

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของการเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตย (n=330)

คะแนนการเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตย	$\bar{X}$	SD
ก่อนอบรม	31.15	10.555
หลังอบรม	58.10	6.216

จากตารางที่ 4 พบว่า การเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยของนักศึกษา ก่อนเข้ารับการอบรม มีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 31.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 10.555 และหลังเข้ารับการอบรมมีคะแนนการเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมมากกว่าก่อนอบรม โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 58.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.216

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์คะแนนก่อนอบรมและหลังอบรมของการเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชน

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของการเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (n=330)

คะแนนการเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม	$\bar{X}$	SD
ก่อนอบรม	29.41	10.549
หลังอบรม	54.29	5.020

จากตารางที่ 5 พบว่า การเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมก่อนเข้ารับการอบรม มีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 29.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 10.549 และหลังเข้ารับการอบรมนักศึกษามีคะแนนการเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมมากกว่าก่อนอบรม โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 54.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 5.020

ตอนที่ 6 ผลการสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับแบบวัดการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมสำหรับเยาวชน

การแปลงคะแนนดิบให้เป็นคะแนนมาตรฐานโดยใช้พื้นที่ของการแจกแจงเป็นหลัก (Area Transformation) ซึ่งคะแนนดิบที่ได้จากแบบวัดการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมสำหรับเยาวชน คะแนนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 31 - 70 คะแนน สามารถแปลงเป็น คะแนนมาตรฐานที่ปกติเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบระหว่างบุคคลได้โดยมีค่าคะแนนที่ตั้งแต่ 6 - 69 คะแนน

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เกณฑ์ปกติเพื่อใช้เป็นเกณฑ์การประเมินการเสริมสร้างประชาธิปไตย

คะแนนดิบ (Raw Score)	คะแนนมาตรฐานที่ (Normalized T - Score)	เกณฑ์
น้อยกว่า 35 คะแนน	น้อยกว่า T_{13}	ไม่ผ่านเกณฑ์
35 คะแนนขึ้นไป	T_{13} ขึ้นไป	ผ่านเกณฑ์



จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เกณฑ์ปกติเพื่อใช้เป็นเกณฑ์การประเมินการเสริมสร้างประชาธิปไตย พบว่า เกณฑ์ของแบบวัดการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชน เทียบกับเกณฑ์การแปลผลคะแนนมาตรฐานที่

คะแนนมาตรฐานที่น้อยกว่า 13 คะแนน หมายถึง ผู้ทำแบบวัดได้คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์

คะแนนมาตรฐานที่ ตั้งแต่ 13 คะแนนขึ้นไป หมายถึง ผู้ทำแบบวัดได้คะแนนผ่านเกณฑ์

ตอนที่ 7 ผลการสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับแบบวัดการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมสำหรับเยาวชน พบว่า การแปลงคะแนนดิบให้เป็นคะแนนมาตรฐานโดยใช้พื้นที่ของการแจกแจงเป็นหลัก (Area Transformation) ซึ่งคะแนนดิบที่ได้จากแบบวัดการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมที่ให้กับเยาวชน คะแนนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 37 - 65 คะแนน สามารถแปลงเป็น คะแนนที่ปกติเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบระหว่างบุคคลได้โดยมีค่าคะแนนที่ตั้งแต่ 16 - 71 คะแนน

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์เกณฑ์ปกติเพื่อใช้เป็นเกณฑ์การประเมินการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชน

คะแนนดิบ (Raw Score)	คะแนนมาตรฐานที่ (Normalized T - Score)	เกณฑ์
น้อยกว่า 33 คะแนน	น้อยกว่า T ₈	ไม่ผ่านเกณฑ์
33 - 65 คะแนน	T ₈ ขึ้นไป	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์เกณฑ์ปกติเพื่อใช้เป็นเกณฑ์การประเมินการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชน พบว่า เกณฑ์ของแบบวัดการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมที่ให้กับเยาวชน เทียบกับเกณฑ์การแปลผลคะแนนมาตรฐานที่

คะแนนมาตรฐานที่น้อยกว่า 8 คะแนน หมายถึง ผู้ทำแบบวัดได้คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์

คะแนนมาตรฐานที่ ตั้งแต่ 8 คะแนนขึ้นไป หมายถึง ผู้ทำแบบวัดได้คะแนนผ่านเกณฑ์

ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงการเสริมสร้างประชาธิปไตยให้กับเยาวชน

ตารางที่ 8 ค่าพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงการเสริมสร้างประชาธิปไตยให้กับเยาวชน

คะแนนก่อนอบรม	คะแนนหลังอบรม	คะแนนพัฒนาการ	คะแนนการเปลี่ยนแปลง
31.15	58.10	69.37	38.50

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลการประเมินคะแนนพัฒนาการการเสริมสร้างประชาธิปไตยให้กับเยาวชน จากกลุ่มตัวอย่าง 330 คน ในภาพรวม ด้วยคะแนนพัฒนาการ พบว่า เยาวชนมีคะแนนพัฒนาการ เท่ากับ 69.38 มีพัฒนาการการเรียนรู้ประชาธิปไตยอยู่ในระดับสูง และมีคะแนนการเปลี่ยนแปลง เท่ากับ 38.50

ตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมสำหรับเยาวชน

ตารางที่ 9 ค่าพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมสำหรับเยาวชน

คะแนนก่อนอบรม	คะแนนหลังอบรม	คะแนนพัฒนาการ	คะแนนการเปลี่ยนแปลง
29.41	54.29	69.91	38.28

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการประเมินคะแนนพัฒนาการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชน จากกลุ่มตัวอย่าง 330 คน ในภาพรวม ด้วยคะแนนพัฒนาการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมี คะแนนพัฒนาการ เท่ากับ 69.91 พัฒนาการอยู่ในระดับสูง และมีคะแนนการเปลี่ยนแปลง เท่ากับ 38.28

อภิปรายผล

การเสริมสร้างประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม เยาวชนส่วนใหญ่มีความสนใจการปกครองในระบบประชาธิปไตย สะท้อนให้เห็นถึงความก้าวหน้าของประชาธิปไตยในประเทศไทยสอดคล้องกับ นริศ จันทวรรณ ศึกษาความเป็นพลเมืองในระบบประชาธิปไตย: กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการกล่อมเกลாதองการเมืองอยู่ในระดับสูง (นริศ จันทวรรณ, 2558) ส่วนผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจการเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม พบว่า เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจหลักประชาธิปไตยในระดับมาก สอดคล้องกับโชคชัย ศรีรักษา พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของเยาวชนในระบบประชาธิปไตย เยาวชนคนรุ่นใหม่มีความตื่นตัวทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยสูงและมีความเป็นปัจเจกบุคคลค่อนข้างสูงมากในการพัฒนาการเมืองให้เป็นระบบประชาธิปไตย เพราะมีความต้องการทางด้านสิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคและ กระบวนการยุติธรรมที่มีความโปร่งใสได้อย่างแท้จริง (โชคชัย ศรีรักษา, 2565) และสอดคล้องกับ บุญทัน ดอกไธสง ได้กล่าวไว้ว่า การจะทำให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจต่อเรื่องประชาธิปไตยอย่างถ่องแท้ คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เรียนรู้และเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองให้ดีขึ้น ยิ่งประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองมากขึ้นเท่าใด ยิ่งทำให้ประชาชน มีความรู้และเกิดประสบการณ์ที่เอื้อต่อการพัฒนาประชาธิปไตยฐานรากมากขึ้นเท่านั้น (บุญทัน ดอกไธสง, 2559) ส่วนในการเสริมสร้างความรู้ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชน พบว่า เยาวชนก่อนเข้ารับการอบรมมีความรู้เรื่องประชาธิปไตยและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมน้อย เมื่อเยาวชนเข้ารับการอบรมแล้วมีความรู้เรื่องประชาธิปไตย และประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมมากกว่าก่อนอบรม สอดคล้องกับพิรพล ไทยทอง และคณะ พบว่า 1) ปัญหาอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อรูปแบบการส่งเสริมประชาธิปไตยของนักศึกษา ได้แก่ ปัญหาด้านการสื่อสาร และประชาสัมพันธ์ปัญหาการขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องประชาธิปไตย 2) รูปแบบการส่งเสริมประชาธิปไตยของนักศึกษา ได้แก่ ด้านกิจการนักศึกษา และด้านการมีส่วนร่วม 3) แนวทางการพัฒนา การส่งเสริมประชาธิปไตยของนักศึกษา ได้แก่ ด้านการให้ความรู้ ควรส่งเสริมให้ความรู้ ความตระหนักเกี่ยวกับประชาธิปไตยมากขึ้น การสร้างจิตอาสาให้กับนักศึกษาซึ่งเป็นพื้นฐานการเสียสละในการทำงานเพื่อส่วนรวม การเข้าถึงชุมชนเป็นต้น ด้านการประชาสัมพันธ์ ควรให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์มากขึ้น และด้านการปรับพฤติกรรม ควรส่งเสริมให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นตามวิถีระบอบประชาธิปไตย (พิรพล ไทยทอง และคณะ, 2559)

ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ประชาธิปไตย และประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับเยาวชน พบว่า ระดับความรู้ประชาธิปไตย และประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจประชาธิปไตย และประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูง เนื่องจากการอบรมทำให้เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจในหลักประชาธิปไตย และประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม และมีคะแนนการเปลี่ยนแปลง เท่ากับ 38.28 สอดคล้องกับ วชิระ เสระทอง พบว่า การพัฒนาประชาธิปไตยสำหรับเยาวชนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การพัฒนาประชาธิปไตยในรูปแบบของการศึกษาเป็นแนวทางการพัฒนาประชาธิปไตยที่มีความสำคัญ เนื้อหาของหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับประชาธิปไตย เน้นการสอนความเป็นพลเมือง และสอนเรื่องรูปแบบของประชาธิปไตย เทคนิคและบทบาทของครูผู้สอนมีความสำคัญการใช้วิธีการสอนที่แตกต่างมีผลต่อ การรับรู้การสอนด้วยให้ผู้เรียนวิเคราะห์จะเป็นผลดีต่อการเรียนรู้ที่สุด การรับรู้เรื่องประชาธิปไตยของเยาวชนยังไม่เข้าใจในเรื่องความเป็นพลเมืองเท่าที่ควร ทั้งนี้ครอบคลุม เพื่อนและสถาบันทางสังคม มีผลต่อพฤติกรรมและการแสดงออก และแนวคิดของเยาวชน (วชิระ เสระทอง, 2562) และ

สอดคล้องกับ ญัฐกิตติ์ เขียวทอง กล่าวว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ประชาธิปไตย ครูควรเน้นสอนแบบบรรยาย และเป็นผู้ชี้แนะในการสอน 1) ผู้เรียนเป็นผู้ตามเสมอไม่ได้แสดงความคิดเห็น 2) เนื้อหามากและไม่จำเป็น 3) ขาดการจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม และ 4) สื่อการเรียนรู้ ที่ไม่หลากหลายเน้นใบงานเป็นหลัก (ญัฐกิตติ์ เขียวทอง, 2564) และสอดคล้องกับพงษ์เมธิ์ ไชยศรีหา พบว่า ความรู้ความเข้าใจในหลักการประชาธิปไตยในเขตเทศบาลเมืองชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ด้านหลักอำนาจอธิปไตยของปวงชน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 34.1 และทัศนคติของประชาชน ที่มีต่อการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองประชาธิปไตยในเขตเทศบาล เมืองชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ในภาพรวมอยู่ในระดับมากสถาบันทางการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.62 (พงษ์เมธิ์ ไชยศรีหา, 2561)

สรุปและข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย รัฐบาลควรมีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ในการกระตุ้นให้เยาวชนตื่นตัวในกิจกรรมประชาธิปไตยในทุกระดับ มีการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนประชาธิปไตยในสถานศึกษา ให้เยาวชนมีกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาเพื่อสร้างเยาวชนรุ่นใหม่ที่เป็นพลเมืองที่ดีตามระบอบประชาธิปไตย ส่งเสริมประชาธิปไตยในรูปแบบการทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การส่งเสริมวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย ให้เยาวชนมีโอกาสร่วมกิจกรรมทางการเมืองการจัดการเมืองเสนอโครงการเพื่อแก้ไขปัญหา และเป็นทีมงานในการบริหารพื้นที่ร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเรียนรู้การทำงานด้านการปกครองในระดับต่าง ๆ ข้อเสนอแนะในการวิจัย ควรมีการส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ประชาธิปไตยในตั้งแต่ประถมวัยจนถึงระดับมหาวิทยาลัย ควรมีการบรรจุวิชาการเมืองการปกครองเบื้องต้นเป็นวิชาบังคับสำหรับนักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรีทุกคณะสาขาวิชา เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข การวิจัยในครั้งต่อไปควรมีการศึกษารูปแบบการส่งเสริมประชาธิปไตยของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ให้มีความรู้ความเข้าใจการปกครองประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ส่งเสริมให้เยาวชนนำความรู้ที่ได้มาขยายผลสู่การสร้างแนวทางปฏิบัติ และกระบวนการประชาธิปไตยที่สอดคล้องกับบริบทสังคมไทย

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). การใช้ SPSS for Window ในการวิเคราะห์ข้อมูล. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: บริษัทธรรมสาร.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โชคชัย ศรีรักษา. (2565). การตื่นตัวในทางการเมืองของเยาวชนในระบอบประชาธิปไตย. วารสาร มจรเพชรบุรีปริทรรศน์, 5(1), 23-37.
- ญัฐกิตติ์ เขียวทอง. (2564). กระบวนการจัดการเรียนรู้ประชาธิปไตยให้แก่เยาวชนผ่านเพลงน้อย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2553). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพมหานคร: บิซิเนสสอร์แอนด์ดี.
- นริศ จันทวรรณ. (2558). ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย: กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงระดับปริญญาตรีส่วนกลาง. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 7(1), 103-113.
- บุญทัน ดอกไธสง. (2559). เอกสารประกอบการบรรยาย “นโยบายสาธารณะศาสตร์”. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- พงษ์เมธิ์ ไชยศรีหา. (2561). ความรู้ความเข้าใจในหลักการประชาธิปไตยและทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองประชาธิปไตยในเขตเทศบาลเมืองชุมแพจังหวัดขอนแก่น. วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 8(3), 32-41.
- พรอัมรินทร์ พรหมเกิด. (2557). วัฒนธรรมทางการเมืองกับการพัฒนาประชาธิปไตยในเขตชนบทอีสาน: กรณีศึกษาประชาชนในเขตหมู่บ้านคำบางและหมู่บ้านสะอาด ตำบลสะอาด อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น. วารสารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 31(3), 65-96.
- พีรพล ไทยทอง และคณะ. (2559). รูปแบบการส่งเสริมประชาธิปไตยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 7(1), 31-44.
- วชิระ เสระทอง. (2562). การพัฒนาประชาธิปไตยสำหรับเยาวชนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติด้านการบริหารกิจการสาธารณะยุคดิจิทัล ครั้งที่ 5 (หน้า 593-601). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วัชรินทร์ ชาญศิลป์. (2561). ความเป็นพลเมืองของเยาวชนไทย. วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 5(1), 187-209.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนธิ เตชานันท์. (2545). แผนพัฒนาการเมืองไปสู่การปกครองระบบประชาธิปไตยตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.
- Hilliard, V. G., & Kemp, N. D. (1999). Citizen participation crucial to good governance and Administration in South Africa. *Politeia*, 18(3), 165-187.
- Jürgen, H. (1973). *Legitimation crisis*. London: Heinemann.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: Harper & Row.